

מ"ת 58992/09 - מדינת ישראל נגד ז' ע'

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 58992-09 מדינת ישראל נ' ע' (עצי)
תיק חיזוני: 414742/2023

בפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביתון
הمحكمة מדינת ישראל
נגד ז' ע' (עצי)
המשיב המשיב
החלטה

1. המשיב מואשם בשתי עבירות של תקיפה בת זוג, אחת מהן תקיפה שגרמה לחבלה של ממש. מדובר במקרים שהרעוו בסמיכות, הראשון ב- 15.9.23 והשני ב- 18..23, בביהם.
2. לפי המתויר בכתב האישום, במקרה הראשון, בשל ויכול על מכונית קפה, הרים המשיב כסא לעבר רعيיתו, אח兹 בידה ועיקם אותה וכן בזרועה. במקרה השני, שוב בשל ויכול, חנק המשיב את אשתו בידיו, הטיח ראה בקיור עד שאבדה הכרה. הקורבן נאלצה להזעיק עזרה תוך שימוש בטלפון הנייד של בנה הקטן, לאחר שנוכחה כי המשיב נטל את שללה.
3. אין חולק כי המשיב הועבד לדין בעבר בגין עבירות דומות שבוצעו כלפי רعيיתו, הורשע ונגזר עליו עונש מאסר לRICT בעבודות שירות (להלן: "התיק הקודם") וכי המוחס לו כאמור מעלה, בוצע תוך כדי ביצוע.
4. המשיב נעצר ביום 23.9.23 ומעצרו הוארך עד היום. המבקשת עותרת למעצרו עד לתום ההליכים בהتابס על קיומן של ראיות לכואורה, עילות מעצר והיעדר חלופה שתשלול את מסוכנות המשיב כלפי רعيיתו, שהיא לשיטתה מסוכנות גבוהה ביותר, בין היתר בתחשב באמור בתסaurus שהוגש לעניין העונש בתיק הקודם, שם קבע שירות המבחן שקיימת סכנה להישנות העבירות.

5. בבקשתה, טעונה המבקשת כי חומר החקירה מעלה קיומן של ראיות לכואורה להוכחת האישומים הנ"ל, על יסוד הודעות המתлонנת, עימות עם המשיב, הודעותacha והשכנ על כך שהמתлонנת סיפרה להם את שאירע ונעזרה בהם לקבלת עזרה, הודעות טקסט המגבות את הפניה לעזרה, השיחות למועד 100, דז"חות פעולה של השוטרים ותיעוד חבלות על המתлонנת. כן נטען כי מתקיימת בנסיבות עילית מעצר על יסוד הוראת סעיף 21(א)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז - 1996. לעניין זה נטען כי המשיב לא התיציב לביצוע עבודות שירות, כי המתлонנת דוחה על כך למוניה עלייו ובשל כך צעם המשיב ותקף אותה.

6. כאמור, המבוקשת טענה למסוכנות רבה של המשיב כלפי רعيתו כפי שמתבטא באמור לעיל ובהתנגדותו החוזרת ונשנית של המשיב, המצביע על כך שגם אכיפת החוק אינה מرتעה אותו וגם העונש שהושת עליו אינו משפיע עליו.

7. ב"כ המשיב טען להיעדר ראיות לכואורה ברמה המספיקת להרשות המשיב במינו חס. לו. לשיטתו, עסוקין בגרסה כנגד גרסה, שכן אין עדים לאירועים המתוארים. עוד טען כי האישה מתוחכמת ותכננה את הגשת התלונה נגד המשיב, בשל אי השכבות ביניהם בנושא שונים. בנוסף, טען כי האישה אינה מהימנה, כי תיאורה את האירועים לא עליה בקנה אחד עם החבלה, וכי היא זו שמקידה עבור המשיב כספים לקנטינה. ב"כ המשיב טען כי אין לקבל עדות האחות משום סכסוך כספי בין לבן המשיב.

8. עוד נטען ע"י ב"כ המשיב, כי המבוקשת גמרה אומר להרחיק את המשיב מח'יב ואינה משתפת פעולה בהליך טיפול-זוגי, בנגדו למשיב. הוא הדגיש את מצבו הגוף והבריאות של המשיב בעקבות תאונה לפני ארבע שנים, וטען כי היא ראה שנאלצו להביאו לבית החולים עם מעצרו שם אושפז לצורך קבלת טיפול במשך מספר ימים. נטען עוד כי האישה מסרבת כי המשיב קיבל את התרפיה שהוא זקוק לה, בשל תופעות הלועאי הקשות וחוסר רצונה להתמודד עמן.

9. לבסוף, טוען ב"כ המשיב שככל מדובר במסוכנות ספציפית, כלפי האישה בלבד, ניתן לשלול אותה בדרך של הרחקת המשיב מהמתלוננת למרחק רב.

10. מאחר ונטען להיעדר ראיות לכואורה, הרי יש לדון בכך תחילת, שהרי אם ימצא כי צודק ב"כ המשיב בטעنته זו, יש לשחרר את המשיב ללא צורך בבדיקה יתר התנאים הקבועים בחוק. הוסכם איפוא, כי החלטת בית המשפט תתמקד בשאלת זו תחילת וכי ההחלטה תשלח לצדים. יצוין, כי לא באה הסכמה בין הצדדים על הפניה המשיב לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר. מכאן ההחלטה זו.

11. העיון בתיק החקירה מגלה כי בידי המבוקשת ראיות לכואורה לבצע העבירות המียวחות למשיב. עיינתי בתלונת המתלוננת, בהודעותיה ובהודעות השכן והאחות, וממצאי קיומן של ראיות מספיקות, לכואורה, שיש בהן - כפוף כמובן לכור ההחלטה של החקירה הנגדית בהליך העיקרי - כדי להביא פוטנציאלית להרשות המשיב בעקבות התקיפה. חיזוק לכך קיים בחבלות שתועדו על גופה של המתלוננת שקשה להלום כי נגרמו לה בדרך אחרת מזו שתיארה בהודעותיה. חיזוק ניתן למצוא גם בעימות שבו הטיצה המתלוננת את הדברים בפני המשיב ללא קושי, אף בדבריה לשוטרים שהגיעו בעקבות הקריאה בפניהם ספירה כי אין זה חדש שהמשיב מכח אותה. חיזוק נוסף יש בגרסת המשיב עצמו, שלא שלל את הויכוחים ביניהם, אישר כי התעצבן, צרע וקילל. לא שלל את איבוד ההכרה של המתלוננת, אולם טען כי התעלפה מחתמת ירידת בלץ הדם. לצד זאת, האישה הודהה בפני השוטרים כי החבאה את תרופתו של המשיב כי תופעות הלועאי מגעילות אותה, והדבר עצבן את המשיב.

12. אני מקבלת טענת ב"כ המשיב המלמד שהחבלות המתועדות אין מתישבות עם תיאור המקרים. ניתן להתרשם

באופן די ברור כי מדובר בחבלה שנגרמה באיזור הצואר והעובדת כי אין חבלות זהות משני צידי, איננה שללת, כשלעצמה, את עצם התקיפה בצורת חניתה, בין אם בוצעה בידי אחד ובין בשתי ידיים.

13. לאור האמור, באתי לכל מסקנה כי בידי המבוקשת ראיות לכואורה שדי בהן, פוטנציאלית להביא באופן סביר להרשות המשיב בעבירות המוחסנת לו.

14. בשים לב להסכמה הסניגור כי מתקיימת עילית מעצר של מסוכנות לפני המתלוונת, נותר לדון בשאלת קיומה של חלופת מעצר שהיא בכוחה להשיג את תכליות המעצר. **בשל יציאתי לשבותן, תביא המזכירות העתק החלטה זו, מוקדם ככל שניתן, בפני כב' סגנית הנשיאה אשר תורה מי המותב בפניו יובא התקיק לדין בשאלת זו.**

ניתנה היום, כ"א תשרי תשפ"ד, 06 אוקטובר 2023, בהעדך.